Lietas Nr. A420143815
Lietas arhīva Nr. A42-01438-15/45

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā, 2015.gada 4.septembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Guntars Ploriņš,

piedaloties pieteicējai /pers. A/,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Tieslietu ministrijas pārstāvei /pers. B/,
atbildētājas Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas pusē pieaicinātās iestādes Latvijas Zvērinātu advokātu padomes pārstāvim /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta, ar kuru viņai dotu iespēju zvērināta advokāta eksāmena rakstisko daļu kārtot atkārtoti bez maksas, uzdodot eksāmenu pieņemt eksāmena komisijai citā sastāvā, izdošanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2014.gada 2.oktobrī Latvijas Zvērinātu advokātu komisija ar lēmumu Nr.3 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) nolēma, ka 2014.gada 2.oktobrī zvērināta advokāta eksāmenu nav nokārtojusi /pers. A/ (turpmāk arī pieteicēja).

2014.gada 4.novembrī Tieslietu ministrijā (turpmāk – Ministrija) saņemts pieteicējas iesniegums, kurā lūgts veikt objektīvu pārbaudi par eksāmena norises gaitas un rezultātu noteikšanas atbilstību Ministru kabineta 2009.gada 10.marta noteikumos Nr.227 „Zvērināta advokāta eksāmena kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.227) noteiktajām prasībām, izprasīt no Latvijas Zvērinātu advokātu eksāmena komisijas (turpmāk – Komisija) visus ar lietu saistītos materiālus un atcelt Sākotnējo lēmumu.

Ar Ministrijas valsts sekretāra 2014.gada 20.novembra lēmumu Nr.1-4.1/86 (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar lūgumu veikt objektīvu pārbaudi par eksāmena norises gaitas un rezultātu atbilstību Noteikumos Nr.227 noteiktajām prasībām, kā arī atzīt Lēmumu par nepamatotu, ļaujot pieteicējai kārtot zvērināta advokāta eksāmena rakstisko daļu atkārtoti un bez maksas, uzdodot eksāmenu pieņemt Komisijai citā sastāvā.

Savā pieteikumā pieteicēja vērš uzmanību, ka eksāmena norises priekšnosacījums bija viņas izvēlēta procesuālā dokumenta sagatavošana, kas atbilst noteiktajiem kritērijiem, proti, spējai argumentēt viedokli, argumentu struktūrai, pamatotībai un sastādītajai dokumenta valodai. Lēmumā norādītie apsvērumi pierāda to, ka Komisijas lēmums bijis aizspriedumains, jo Komisijas locekļi vienādi novērtējuši pieteicējas uzdevuma izpildi ar 2 ballēm, kā neatbilstošu judikatūrai. Tomēr pieteicējas sagatavotais procesuālais dokuments atbilst Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumiem Nr.916 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība" un Dokumentu juridiskā spēka likuma prasībām, ko nenoliedz arī Ministrija.

Komisijas locekļi, vērtējot pieteicējas eksāmena rakstveida daļas nokārtošanu, ņēmuši vērā judikatūru, kaut gan noteikumi par eksāmena norisi neļauj izmantot judikatūru, bet tikai normatīvos aktus.

[3] 2015.gada 20.februārī Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā saņemts Ministrijas paskaidrojums *(lietas 26. – 28.lapa)*. Savā rakstveida paskaidrojumā tiesai Ministrija pieteicējas prasījumu uzskata par noraidāmu tālāk minēto apsvērumu dēļ.

Izvērtējot lietas materiālus, Ministrija nekonstatēja procesuālus pārkāpumus ne eksāmena organizēšanas kārtībā, ne eksāmena norisē, ne pretendentu zināšanu un prasmju vērtēšanā. Ņemot vērā to, ka visi Komisijas locekļi iesniedzējas eksāmena atbildi novērtējuši ar atzīmi divas balles, Lēmumā secināts, ka nav šaubu par to, ka pieteicējas eksāmena vidējais vērtējums atbilstoši Noteikumu Nr.227 34.punktā noteiktajam aprēķināts pareizi. Pieteicējas zināšanu līmeņa novērtējums ir Komisijas locekļu rīcības brīvības sfērā ietilpstošs jautājums, kas nenoliedzami veicams, ievērojot objektīvus un profesionālus kritērijus. Tāpat pieteicēja ir saņēmusi Komisijas locekļu mutisku skaidrojumu par rakstiskajā pārbaudījumā saņemto vērtējumu. Ministrija neatzīst, ka izvērsta eksāmena rakstiskās daļas vērtējuma skaidrojuma trūkums Komisijas lēmumā būtu atzīstams par procesuālu pārkāpumu, kas varēja pēc būtības ietekmēt Komisijas lēmumu. Ministrijas ieskatā apstāklis, ka Komisijas locekļi vienādi novērtēja uzdevuma izpildi ar divām ballēm, tikai papildus apliecina to, ka Komisijas vērtējums bija īstenībai atbilstošs.

Ministrijas ieskatā apstāklis, ka mutiski sniegtajā skaidrojumā par rakstveida darba novērtējumu ir pieminēta judikatūra, neapliecina, ka Komisijas locekļi nav vērtējuši pieteicējas sastādīto procesuālo dokumentu atbilstoši minētajiem kritērijiem. Turklāt Augstākās tiesas judikatūra ir jāpārzina, lai prognozētu iespējamo lietas risinājumu un apsvērtu rīcību turpmākajā tiesvedībās gaitā. Tiesību normu piemērotājiem, tajā skaitā juristiem, savā profesionālajā darbībā ir jāņem vērā judikatūra. Pieteicējas rakstveida pārbaudījuma uzdevumā bija ietverts konkrēts tiesisks strīds, ar kura risinājuma iespējām jebkurš interesents varēja iepazīties Augstākās tiesas mājaslapā sadaļā „Judikatūra" jau no 2011.gada.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz tajā norādītajiem apstākļiem.

Ministrijas pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem apsvērumiem. Arī Padomes pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz tiesas sēdē sniegto paskaidrojumu, kura rakstveida formu pievienoja lietas materiāliem *(lietas 98. – 104.lapa)*.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums *ir noraidāms.*

[6] Advokatūras likuma 14.panta pirmā daļa noteic, ka par zvērinātiem advokātiem var uzņemt personas, kuras cita starp nokārtojušas advokāta eksāmenu *(7.punkts)*. Savukārt minētā likuma 41.[1] pants noteic, ka Padome organizē advokāta eksāmenu ne retāk kā reizi sešos mēnešos. Eksāmenu pieņem komisija, kuras sastāvā ir: 1) trīs juridiskās zinātnes promocijas padomju deleģēti tiesību zinātņu doktori; 2) trīs Augstākās tiesas priekšsēdētāja norīkoti senatori; 3) trīs Latvijas Zvērinātu advokātu padomes norīkoti zvērināti advokāti; 4) tieslietu ministra pilnvarots pārstāvis. Eksāmena komisijas sastāvu apstiprina tieslietu ministrs. Eksāmena komisijas locekļi no sava vidus ievēlē komisijas priekšsēdētāju.

Tādējādi viens no zvērināta advokāta statusa iegūšanai nepieciešamajiem nosacījumiem ir sekmīgi nokārtots Padomes organizēts zvērināta advokāta eksāmens, kuru pieņēmusi tieslietu ministra apstiprinātā Komisija.

[7] Advokatūras likuma 41.[2] panta otrā daļa noteic, ka zvērināta advokāta eksāmena kārtību un jomas, kurās tiek pārbaudītas zvērināta advokāta amata pretendenta zināšanas un prasmes, kā arī to vērtēšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

Pamatojoties uz šo likumdevēja deleģējumu, izdoti Noteikumi Nr.227. Šo noteikumu 10. un 11.punkts noteic, ka Komisija pirms katra eksāmena sagatavo eksāmena biļetes, un tās apstiprina komisijas priekšsēdētājs. Eksāmena biļetes pretendentam nav pieejamas, to konfidencialitāti nodrošina komisijas priekšsēdētājs *(10.punkts)*.

Eksāmena rakstiskās daļas biļetēs iekļauj prakses uzdevumu (kāzusu), kura saturs atbilst eksāmena programmas sadaļās iekļautajiem jautājumiem šo noteikumu 8.1., 8.2., 8.3., 8.4., 8.5., 8.6., 8.7., 8.8., 8.9., 8.10., 8.11., 8.12. un 8.13.apakšpunktā minētajās jomās. Šo noteikumu 12.punkts noteic, ka eksāmenam ir divas daļas: 1) rakstiskajā daļā pārbauda pretendenta praktiskās zināšanas, kā arī argumentācijas prasmes – uzdod pretendentam atrisināt prakses uzdevumu (kāzusu), sagatavojot procesuāla dokumenta projektu (turpmāk – dokumenta projekts); 2) mutiskajā daļā pārbauda pretendenta teorētiskās zināšanas, kā arī komunikācijas un argumentācijas prasmes, uzdodot pretendentam četrus teorijas jautājumus. Savukārt šo noteikumu 35.punkts noteic, ja pretendents eksāmena rakstiskajā daļā saņēmis vidējo vērtējumu, kas ir zemāks par trim ballēm, viņam nav tiesību piedalīties eksāmena mutiskajā daļā. Eksāmena rakstiskās daļas rezultātus ieraksta protokolā, un komisijas priekšsēdētājs paziņo, ka eksāmena rakstiskās daļas novērtēšana ir pabeigta.

Konkrētajā gadījumā pieteicēja kārtojusi zvērināta advokāta eksāmena pirmo (rakstisko) daļu, kuru Komisija novērtējusi ar 2 ballēm, nepielaižot viņu pie eksāmena otrās daļas kārtošanas. Līdz ar to lietā strīds ir par to, vai šāds Komisijas lēmums ir pamatots.

[8] Tiesību doktrīnā ir atzīts, ka personas zināšanu un cita veida atbilstības izvērtējums eksāmena procesā nav pēc būtības pārbaudāms tiesā. Kontrole pēc būtības nav iespējama tur, kur sākotnējās iestādes dotais novērtējums attiecas uz konkrētu, otrreiz neatkārtojamu situāciju. Tādi gadījumi pastāv tikai tur, kur iestāde dod personas novērtējumu konkrētā situācijā (eksāmens, atbilstības novērtējums). Tādā gadījumā zināmās robežās pastāv valsts pārvaldes novērtējuma brīvība, kuru tiesa nevar pēc būtības pārbaudīt *(sk. Levits E. Ģenerālklauzulas un iestādes (tiesas) rīcības brīvība (II). Likums un Tiesības, 5.sēj. (2003), Nr.7, 203.lpp.).*

Eksāmenu novērtēšanas brīvība ir nepieciešama tāpēc, ka tā attiecas uz zinātnisku novērtējumu un tādējādi lēmuma pieņemšanas process vairs nav atkārtojams. Tāpēc šādu lēmumu pārbaude tiesā var notikt tikai tādā gadījumā, ja lēmuma pieņēmēji nav ievērojuši procesuālos priekšrakstus, lēmumu pieņēmuši, pamatojoties uz lietai neatbilstošiem apstākļiem, ir vadījušies no apsvērumiem, kas neattiecas uz lietu, nav ievērojuši vispāratzītus novērtēšanas kritērijus vai kā citādi rīkojušies patvaļīgi. Prasījums par to, lai eksāmena darbu novērtē kāds cits, nav pieļaujams, ja vien nav pamata domāt par aizspriedumainību *(skat. Paine F.J. Vācijas vispārīgās administratīvās tiesības. Vācijas Administratīvā procesa likums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2002, 68. un 69.lpp.).*

Līdz ar to konkrētajā gadījumā tiesas kompetencē neietilpst pieteicējas zināšanu un prasmju vērtēšana vai pārvērtēšana, tādēļ tiesa nevar pārbaudīt viņas iebildumus par rakstiskās daļas vērtējumu pēc būtības. Šajā lietā tiesa pārbaudīs eksāmena norisi, proti, vai eksāmena laikā ir pieļauti procesuālās kārtības pārkāpumi, kas varēja ietekmēt eksāmena pirmās daļas vērtējumu, vai nē, tai skaitā, arī to, vai Komisija, novērtējot pieteicējas zināšanas, ir vadījusies no apsvērumiem, kas attiecas uz lietu, un nav rīkojusies patvaļīgi.

[9] Tiesa jau iepriekš norādīja, ka atbilstoši Advokatūras likuma 41.[1] pantā noteiktajam zvērināta advokāta eksāmenu pieņem tieslietu ministra apstiprinātā komisija, kuras sastāvā ir: 1) trīs juridiskās zinātnes promocijas padomju deleģēti tiesību zinātņu doktori; 2) trīs Augstākās tiesas priekšsēdētāja norīkoti senatori; 3) trīs Latvijas Zvērinātu advokātu padomes norīkoti zvērināti advokāti; 4) tieslietu ministra pilnvarots pārstāvis. Savukārt Noteikumu Nr.227 6.punkts noteic, ka eksāmenu var uzsākt un tas uzskatāms par notikušu, ja Komisijas darbā piedalās ne mazāk par sešiem Komisijas locekļiem (ieskaitot Komisijas priekšsēdētāju).

No lietas materiāliem konstatējams, ka ar tieslietu ministra 2008.gada 9.jūnija rīkojumu Nr.1-1/289 „Par zvērinātu advokātu eksāmena komisijas sastāva noteikšanu" apstiprināta Komisija šādā sastāvā: 1) Dr.iur., Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes lektors /pers. D/, Dr. iur., Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes Eiropas un sabiedrisko tiesību katedras vadītājs /pers. M/, Dr. hab. iur., Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes Krimināltiesisko zinātņu katedras profesors /pers. N/; 2) Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta senatore Anita Nusberga, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta priekšsēdētāja /pers. O/, Augstākās tiesas Civillietu departamenta senatore Edīte Vernuša; 3) Padomes priekšsēdētājs /pers. P/, zvērināta advokāte Ilze Krastiņa, zvērināts advokāts Varis Klotiņš; 4) Tieslietu ministrijas Brīvo juridisko profesiju departamenta direktora vietniece /pers. R/. 2011.gada 5.maijā par Komisijas priekšsēdētāju ievēlēts /pers. P/. Savukārt no Komisijas 2014.gada 2. un 3.oktobra protokola Nr.3, konstatējams, ka eksāmenā piedalījušies visi Komisijas locekļi *(lietas 65. – 67.lapa)*.

Tātad Komisija izveidota atbilstoši Advokatūras likuma 41.[1] pantā noteiktajām prasībām un 2014.gada 2.oktobrī, kad vērtēja pieteicējas zināšanas zvērināta advokāta eksāmena pirmajā (rakstiskajā) daļā, tā bija lemttiesīga.

[10] Noteikumu Nr.227 IV nodaļā noteikta kārtība, kādā Komisija vērtē zvērināta advokāta eksāmena pretendenta zināšanas un prasmes. Šīs nodaļas 31.punkts noteic, ka Komisija vērtē pretendenta zināšanas un prasmes šajos noteikumos noteiktajā kārtībā piecu baļļu sistēmā saskaņā ar eksāmena vērtēšanas kritērijiem, kas noteikti Noteikumu Nr.227 1.pielikumā. Savukārt Noteikumu Nr.227 33. un 34.punkts noteic, ka pārtraukuma laikā pēc eksāmena rakstiskās daļas katrs Komisijas loceklis novērtē katra pretendenta sagatavoto dokumenta projektu un vērtējumu ieraksta eksāmena rakstiskās daļas vērtējuma lapā (2.pielikums), ja nepieciešams, pievienojot īsu vērtējuma pamatojumu, un paraksta vērtējuma lapu.

Pēc eksāmena rakstiskās daļas darbu Komisijas sekretārs apkopo eksāmena rakstiskās daļas vērtējuma lapās ierakstītos rezultātus. Pretendenta eksāmena rakstiskās daļas vidējo vērtējumu iegūst, summējot Komisijas locekļu dotos vērtējumus un dalot ar Komisijas locekļu skaitu, kuri piedalījušies

pretendenta eksāmena rakstiskās daļas darba vērtēšanā. Iegūto aritmētisko rezultātu, ja nepieciešams, noapaļo līdz veselam skaitlim (decimāldaļskaitli, kuram aiz komata ir cipars „5", apaļo uz augšu).

Tātad eksāmena vērtējums ir atkarīgs no katra komisijas locekļa individuālā vērtējuma, kuru nosaka šīs personas zināšanas un pieredze, ko tā guvusi savā eksaminēšanas prasmē un pielietojusi attiecībā uz daudziem pretendentiem. Iesniedzējas zināšanu līmeņa novērtējums ir Komisijas locekļu rīcības brīvības sfērā ietilpstošs jautājums, kas nenoliedzami veicams, ievērojot objektīvus un profesionālus kritērijus. Proti, Komisijas locekļi katrs individuāli novērtē zvērināta advokāta eksāmena pretendenta rakstisko darbu piecu baļļu sistēmā un eksāmena rakstiskās daļas vērtējuma lapā ieraksta savu vērtējumu. Eksāmena rezultāts tiek iegūts, summējot visu Komisijas locekļu vērtējumus.

Konkrētajā gadījumā visi Komisijas locekļi pieteicējas eksāmena atbildi novērtējuši ar atzīmi 2 balles, līdz ar to nav arī šaubu par to, ka pieteicējas eksāmena vidējais vērtējums atbilstoši Noteikumu Nr.227 34.punktā noteiktajam aprēķināts pareizi.

[11] Noteikumu Nr.227 45.punkts noteic, ka katras eksāmena daļas rezultātus pretendentam paziņo pēc tam, kad Komisijas priekšsēdētājs paziņojis, ka eksāmena attiecīgās daļas novērtēšana ir pabeigta. Savukārt šo noteikumu 46.punkts cita starp noteic, ka Komisija eksāmena galīgo vērtējumu pretendentam paziņo rakstiski ar lēmuma izrakstu par eksāmena rezultātiem.

No lietas materiāliem konstatējams, ka Komisija 2014.gada 2.oktobrī pēc eksāmena rakstiskās daļas darbu novērtēšanas eksāmena daļas rezultātus paziņoja pretendentiem, tai skaitā, arī pieteicējai. Par eksāmena daļas novērtējumu pretendenti skaidrojumu varēja saņemt mutvārdos. Pieteicēja skaidrojumu par eksāmena rakstiskās daļas novērtējumu saņēmusi individuāli no diviem Komisijas locekļiem – Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta priekšsēdētājas /pers. O/ un Dr. iur., Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes Eiropas un sabiedrisko tiesību katedras vadītāja /pers. M/.

Eksāmena vērtējums un lēmums par zvērināta advokāta eksāmena nenokārtošanu atbilstoši Noteikumu Nr.227 46.punktā noteiktajai kārtībai pieteicējai paziņots ar Sākotnējā lēmuma izrakstu. Kaut arī tajā nav ietverts skaidrojums par Komisijas vērtējumu, iepriekš minētais mutiskais skaidrojums kopsakarā ar Noteikumu Nr.227 1.pielikumā ietvertajiem vērtējuma atzīmju skaidrojumiem ir par pamatu secinājumam, ka pieteicējai ir pienācīgi izskaidrots tas, kādēļ viņas eksāmena atbilde novērtēta ar 2 ballēm.

[12] Pieteikumā pieteicēja norādījusi, ka Komisija, novērtējot viņas zināšanas rakstiskajā eksāmenā ar 2 ballēm, nav ievērojusi Noteikumu Nr.227 12.1.apakšpunktā, kā arī 22. un 25.punktā noteikto eksāmena norises kārtību. Pieteicējas ieskatā Komisijas locekļi nav vērtējuši viņas eksāmena rakstisko daļu atbilstoši biļetē Nr.30 noteiktajiem kritērijiem, bet ņēmuši vērā viņas sastādītā procesuālā dokumenta atbilstību judikatūrai.

Tomēr tiesa nekonstatē Komisijas rīcībā ne Noteikumu Nr.227 12.1.apakšpunktā, ne arī 22. un 25.punktā noteiktās kārtības pārkāpumus. Pieteicējai atbilstoši minētajām tiesību normām dota iespēja gan izvēlēties eksāmena biļeti, kurā uzdots atrisināt prakses uzdevumu (kāzusu), sagatavojot procesuāla dokumenta projektu, gan arī kāzusa atrisināšanā izmantot visus līdzpaņemtos vai Komisijas izsniegtos normatīvo aktu tekstus (papīra formā) bez komentāriem.

Tiesa negūst apstiprinājumu arī pieteicējas viedoklim, ka Komisijas locekļi nav vērtējuši viņas eksāmena rakstisko daļu atbilstoši biļetē Nr.30 noteiktajiem kritērijiem. Gluži pretēji no lietas materiāliem konstatējams, ka minētajā biļetē ir skaidri norādīti kritēriji, kas vērtējot tiks ņemti vērā: 1) spēja argumentēt viedokli (atspoguļot ceļu, kā nonāk pie konkrētā secinājuma); 2) argumentu struktūra (loģiskums); 3) argumentu pamatotība; 4) sastādītā dokumenta valoda *(lietas 18.lapa)*. Savukārt Komisijas locekļiem šie kritēriji bija zināmi. Tāpat arī apstāklis, ka pieteicējai mutiski sniegtajā skaidrojumā par rakstveida darba novērtējumu, kuru snieguši divi komisijas locekļi (/pers. O/ un /pers. M/), ir pieminēta judikatūra, nebūt neliecina par vērtēšanas neatbilstību biļetē noteiktajiem kritērijiem. Eksāmena rakstiskajā daļā pieteicēja risināja 30.biļetē ietverto uzdevumu, kas pēc būtības ir identisks apstākļiem, kādus Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments risināja 2010.gada 20.decembra spriedumā SKA-795/2010. Tādēļ, konstatējot, ka pieteicēja nonākusi pie nepareiza uzdevuma risinājuma, ir saprotama Komisijas locekļu norāde uz šo spriedumu. Pirmkārt, tajā ir atrodama tiesību normu interpretācija, kas atspoguļo ceļu, kā nonākt pie pareiza uzdevuma risinājuma. Otrkārt, šis spriedums publisku pieejams Augstākās tiesas mājaslapas sadaļā „Judikatūra" jau no 2011.gada, līdz ar to pieteicējai ar attiecīgo tiesību normu interpretāciju bija iespējas iepazīties jau vairākus gadus iepriekš.

To, ka Komisija, vērtējot pieteicējas izpildīto uzdevumu, ņēmusi vērā visus četrus noteiktos kritērijus, tiesas sēdē apstiprināja arī Padomes pārstāvis (Komisijas priekšsēdētājs), kurš norādīja, ka eksāmena biļetē Nr.30 noteiktie kritēriji atbilst Noteikumu Nr.227 12.1.apakšpunktā noteiktajam, proti, ka rakstiskajā daļā pārbauda pretendenta praktiskās zināšanas, kam atbilst kritēriji „argumentu pamatotība" un „dokumentu valoda", kā arī argumentācijas prasmes, kam atbilst kritēriji „argumentu pamatojums", „argumentu struktūra (loģiskums)" un „dokumentu valoda". Padomes pārstāvis arī norādīja, ka pieteicējas risinājums bijis pretējs tiesību normām, kas reālā situācijā, ja viņa kā zvērināts advokāts būtu sniegusi padomu nepārsūdzēt tiesas lēmumu, pieteicējas klientam būtu liegta iespēja saņemt taisnīgu noregulējumu savam dzīves gadījumam. Tādējādi pieteicējas uzdevumu risinājums nav atbildis pirmajiem trijiem kritērijiem *(lietas 98. – 104. un 106.lapa)*.

[13] Pieteicēja arī norādījusi, ka eksāmena biļetē Nr.30 bija norādīts uzdevumus, pēc izvēles sagatavot vienu no diviem procesuālajiem dokumentiem: blakus sūdzību vai skaidrojumu adresātam, ka tiesas lēmums ir pamatots. Pieteicēja izvēlējusies otro dokumentu, tātad vienu no uzdevumā noteiktajiem.

Par šo pieteicējas apsvērumu tiesa norāda, ka zvērināta advokāta eksāmena mērķis ir pārliecināties par to, vai pretendentam ir kvalitatīvai juridiskai palīdzībai atbilstošas prasmes un zināšanas. Tādēļ arī viņas eksāmena biļetē bija norāde nevis uz vienu (pareizo), bet uz diviem dokumentiem, kas atkarībā no pieteicējas izvēles ļautu pārliecināties par viņas prasmēm un zināšanām. Pieteicējas izvēles rezultātā klientam būtu liegta iespēja saņemt taisnīgu noregulējumu savam dzīves gadījumam, tādēļ arī visu Komisijas locekļu novērtējums bija 2 balles, proti, ka pieteicējas prasmes un zināšanas nav pietiekamas, lai viņa varētu sniegt kvalitatīvu juridisko palīdzību.

Vienlaicīgi tiesa nepiekrīt pieteicējas viedoklim, ka Komisijas locekļu vienprātība viņas eksāmena novērtēšanā liecinot par Komisijas aizspriedumainību, jo vienprātība vērtēšanā pati par sevi nav apstāklis, kas liecinātu par aizspriedumainību, savukārt citi apstākļi, kas par to liecinātu, lietā nav konstatējami.

[14] Ievērojot visu iepriekš minēto, tiesa nekonstatē procesuālus pārkāpumus ne eksāmena organizēšanas kārtībā, ne eksāmena norisē, ne pretendentu zināšanu un prasmju vērtēšanā. Komisija, novērtējot pieteicējas zināšanas, ir vadījusies no apsvērumiem, kas attiecas uz lietu, un nav rīkojusies patvaļīgi.

Tādējādi izskatāmajā lietā nav konstatējami priekšnoteikumi pieteicējai labvēlīga administratīvā akta, ar kuru viņai dotu iespēju zvērināta advokāta eksāmena rakstisko daļu kārtot atkārtoti bez maksas, uzdodot eksāmenu pieņemt eksāmena komisijai citā sastāvā, izdošanai. Līdz ar to pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, ar kuru viņai dotu iespēju zvērināta advokāta eksāmena rakstisko daļu kārtot atkārtoti bez maksas, uzdodot eksāmenu pieņemt eksāmena komisijai citā sastāvā, izdošanu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2015.gada 4.septembrī.

Tiesnesis G.Ploriņš